

. 264. on-line setkání skupiny Dr. Hawkinse zaměřené na vzdávání se srozumitelné v CZ a SK jazycích – 17.11.2025

. 17. listopadu / novembra 2025

Vítáme všechny, kteří právě sledují naše 264. on-line setkání studijní skupiny Dr. Hawkinse.

Už jen tím, že jsme dotřepali svoje kostry na toto setkání, máme šanci, že se na nás něco osmózou nalepí. Tak, jak se to děje v AA nebo v jiných dvanácti krokových skupinách. Naše setkání umožňují postupné posuny z poslouchání do momentů, kdy tzv. trkne – a to naposlouchané je uplatněno v praxi, v situacích, kterými jsme karmicky přitahováni.

Díky našemu každopondělnímu on-line setkávání se, se v naší duchovní práci nacházíme v etapě, kde důrazem není již jenom „vědět“, ale stávat se tím, co se učíme. A to s pomocí naší nepřetržité duchovní zamyšlenosti. Je to mysl, která nás dovede k nemysli. Tím se posouváme do setkání, která jsou více zaměřená na vzdávání se, nebo-li přijímání toho, co je, a – toto vzdávání – je srozumitelně podané ve slovenském či českém jazyce.

Kromě on-line pondělků pořádáme 2x ročně osobní setkání, vždy na jaře a na podzim. Podrobnosti jsou uvedeny na webu www.hawkins.support.

Ti posluchači, kteří se připojili nedávno, mohou načerpat poznatky z našeho archivu on-line setkání, které jsou archivovány rovněž na stejném webu (www.hawkins.support).

Odezvy stále odkládáme z důvodu nepřítomnosti Jula, nicméně na předminulé vysílání přišla jedna odezva od Charloty včetně fotek ze Sedony a zařazujeme ji dnes, snad se Julo alespoň na naše setkání dívá...

Ale nejprve si pustíme Požehnání od Dr. Hawkinse. Pohodlně usadte či ulehněte a začínáme.

Video s požehnáním od Dr. Hawkinse:

<https://www.hawkins.support/wp-content/uploads/2022/07/DRH-pozehnani-posluchacum-hlasite-1280x720-2000.mp4>

Honza

Kniha B2, Oko Věčného JÁ, Před Kterým Není Nic Zatajeno,

KAPITOLA 2

Znovuzařazení se do všedního života

{DRH pokračuje v tématu z kapitoly 1, což je popis ‚pohledu‘ na svět z úrovně vědomí Věčného Já a toto v následujícím střídá s popisem svých zkušeností, po naučení se znovu žít ve všedním světě}

.2.1. (ze 41) Svět dojmů vnímání byl nadřazený {něčím jiným}. Ztotožňování se {s tím, co si člověk o sobě myslí, co je, se} přesunulo ze {ztotožňování se s existencí} omezeného, ‚osobního‘ všedního já, do {ztotožňování se s existencí} neomezeného rámce. Vše bylo přetvořeno, a odhalilo nádheru, dokonalost, lásku, a nevinnost. Každého tvář vyzařovala světlo vnitřní nádhery. Každá rostlina se odhalila jako umělecké dílo. Každý předmět byl dokonalou sochou.

.2.2. Vše existuje bez námahy ve vlastním stavu {v jakém se právě nachází}, a vše se odehrává v souladné souhře. Zázračnost je soustavná. Detaily života zázračně zapadají do sebe spontánně. Energie Boží Přítomnosti bez námahy uskutečňuje zdánlivě nemožné, a přináší jevy, které by všední svět považoval za zázračné.

.2.3. Bylo období několika let, během nichž to, co je běžně považováno za nadpřirozené jevy (sidhi), se vyskytovalo spontánně, s pravidelností. Jevy jako jasnovidectví, {tedy schopnost vnímání jevů nepřístupných pěti běžným smyslům}; proroctví, {tedy schopnost vidět, co se uděje}; telepatie, {tedy schopnost komunikovat jinak než pěti běžnými smysly}; a psychometrie, {tedy schopnost odhalit předešlé vlastníky nějakého předmětu a údaje o tom předmětu} {, tak tyto jevy} byly běžnými. Automatická byla znalost toho, co si lidé mysleli a co cítili, před tím, než promluvili. Boží láska převládala jako organizující moc, a byla stále přítomným jevištěm, na kterém se vyskytovaly všechny jevy.

František

Fyzické, hmotné tělo

.2.4. Mimořádně silná energie proudila vzhůru po páteři a zádech, a do mozku, kde se uvelebila na tom místě, kam byla zaostřena pozornost. Následně tato energie přecházela dolů po obličej, a do oblasti srdce. Tato energie byla skvostná a někdy vytékala z těla ven, do světa, kde byla lidská tíseň.

.2.5. Jednou, když jsem řídil po odlehlé silnici, se ta energie začala vylévat ze srdce, ve směru mé jízdy, za nejbližší zatáčku. Odtud se tato energie vlila do místa automobilové nehody, která se právě stala. Tato energie měla léčivý účinek na každého, koho obklopila. Po malé chvíli jako kdyby si ta energie splnila svůj účel a najednou přestala. O pár kilometrů dál, po stejné cestě, se začal opakovat stejný jev. Opět, příjemná a skvostná energie se vylévala z oblasti srdce, a opět jela ve směru mé jízdy, asi dva kilometry, za jinou zatáčku. Tam se právě stala

další nehoda. Dokonce se ještě stále točila {na autě} kola. {Tato} energie se vlévala do cestujících. Bylo to, jako kdyby nějaký kanál pro jakousi andělskou energii ji přenášel lidem v nouzi – těm, kteří se modlili.

.2.6. Jindy, tato léčivá přítomnost se objevila během procházky ulicí v Chicagu. Tentokrát, energie se vlévala do skupiny mladých mužů, kteří se právě sbírali do bitky. Jak je tato energie obklopila, pomalu začali odstupovat, a začali se uvolňovat a smát. Začali se rozcházet, a v tom okamžiku tok energie přestal.

.2.7. Energetická aura, která vyvěrala z Boží Přítomnosti, měla nevyčerpatelnou způsobilost. Lidé chtěli sedět v její blízkosti, protože v tom energetickém poli se samovolně dostávali do stavu blaženosti či do vyššího stavu vědomí, a zažívali onen pocit Boží lásky, radosti, a léčení. V něm {, v tom energetickém poli,} se rozrušení lidé uklidnili, a {tím se} samozotavili.

2.8. Tělo, které jsem dříve považoval za ‚moje‘ se nyní uzdravilo z různých nemocí. K podivu, nastala schopnost vidět bez nošení brýlí. Postižený zrak vyžadoval tříohniskové {trifokální} brýle od dvanácti let. Způsobilost vidět bez brýlí, dokonce i na dálku, se dostavila znenadání bez varování a byla příjemným překvapením. Když se to objevilo, vzniklo poznání, že senzorické schopnosti smyslů jsou funkcí samotného vědomí a ne těla. Pak se vrátila vzpomínka na zážitek, kdy jsem byl ‚ven z fyzického těla‘, během něhož spůsobilost vidět a slyšet provázela ‚éterické‘ tělo, a vůbec nebyla spojena s fyzickým tělem, které bylo o něco dál a na jiném místě.

.2.9. Zdálo se, že tělesná nemoc je vlastně výsledkem negativních souhrnů přesvědčení, a že tělo by se vlastně mohlo doslova změnit následkem posunu profilu přesvědčení.

Člověk opravdu podléhá pouze tomu, co uchovává v mysli.

(Je všeobecně známo, že mnozí lidé se zotavili ze skoro každé nemoci, kterou lidstvo zná, tím, že následovali duchovní směry.)

.2.10. Zdánlivě zázračné vlastnosti a schopnosti Boží energie, a jevy, které přinesla, byly přirozeně vlastní tomuto energetickému poli, a v žádném případě nebyly osobní. Objevovaly se spontánně, a jako kdyby byly vyvolávány nějakou potřebou někde ve světě.

.2.11. Bylo také zajímavé, že mnozí všední lidé, kteří byli svědky těchto jevů, se s nimi vypořádávali jejich popíráním, a tak vlastně odblokovali to, čeho se právě stali svědky, protože se to jevílo jako naprosto vymknuté z rámce dojmů vnímání ega a {jeho} přesvědčení o tom, co je {, a co není} možné. Při dotazování se lidí na tyto jevy, tito pohotově vykonstruovali nějaká odůvodnění, podobně jako pacienti, kteří byli zhypnotizováni a {doslova} vyrábějí nějakou přijatelnou odpověď na otázku žádající vysvětlení jejich chování {zapříčiněného} kvůli pohybnému naprogramování. Na rozdíl {od toho}, lidé, kteří byli dost výrazně duchovně vyspělí, přijímali výskyt zázračných jevů bez komentáře, jako by {tyto jevy} byly samozřejmou součástí života.

.2.12. Po podstatné proměně úrovně vědomí, Boží Přítomnost určuje veškeré jednání a události. Trvale pozměněné vědomí zapustí kořeny a stane se nepřetržitě přítomným ve svém klidu a tichu, i když {přítom} tělo vypráví a funguje ve světě. Aby bylo umožněno fungování v rámci světa, v průběhu let se s úsilím vyvine spůsobilost zaostřovat se na rozmanité úrovně vědomí, a to podle aktuální potřeby. Pokud se mu to umožní, tichý Mír naprosto převládne, a přinese stav tiché, nekonečné radosti. Stažením zájmu z vnějšího světa a všedností dojmů vnímání, převládne stav nekonečné blaženosti, a tento je možné utlumit pouze intenzivním zaostřením se na všední svět. Věčné Já je mimo čas a formu, a v něm samém {, v jeho rámci,} je všední vědomí možné a schopné současně fungovat světským způsobem, {tedy tak, aby to sedělo všednímu světu}.

.2.13. Bylo obtížné považovat svět všedního vnímání za skutečný a brát ho vážně. Vedlo to k jakési trvalé spůsobilosti dívat se na svět z humorného hlediska. Všední život jako kdyby byl nekonečnou komedií, takže dokonce i samotná serióznost se jevila humornou. Bylo potřebné potlačovat projevy smyslu pro humor, který někteří lidé nebyli schopni přijmout, nakolik {takoví lidé} byli příliš hluboce zapleteni do světa dojmů vnímání a jeho negativnosti.

.2.14. Většina lidí jako kdyby měla osobní zájem {udržovat si} negativnost světa dojmů vnímání, a odolává {tuto negativnost} zanechat, a nahradit ji uvědomováním si na vyšší úrovni. Lidé jako kdyby čerpali dostatečné uspokojení ze svého nekonečného hněvu, zatrpknutosti, výčitek svědomí, a sebelítosti, a {tak proto} se aktivně brání posunu do takových úrovní, jako jsou porozumění, odpouštění nebo soucit {=schopnost chápavě vidět emocionální rozpoložení jiných, bez našeho vnoření se do jejich emocionality, a vidět v nich nevinnost; je-li to vhodné, naší pouhou fyzickou přítomností, popřípadě slovy chápavě, náš chápavý postoj bezpodmínečné ohleduplnosti komunikovat}. Negativnost jako kdyby přinášela dostatečné zadostiučinění k tomu, aby se uchovávaly {její} způsoby myšlení, které jsou očividně nelogické a vypočítavé; podobně jako politici překrucující pravdu, jen aby získali hlasy voličů, nebo trestní prokurátoři potlačující důkazy nevinosti obžalovaného, jen aby dosáhli odsouzení.

.2.15. Po zřeknutí se těchto „zisků“ {tedy zadostiučinění} z negativity, svět se stane nekonečnou přítomností intenzivní nádhery a dokonalosti, a láska převládne nad vším životem. Ze všeho sálá světelnost a vyzařuje ze sebe radost ze své Boží podstaty, {přičemž je tato radost dávana najevo} vyzařováním přes svou stále přítomnou bezforemnou existenci, která se projevuje ve světě dojmů vnímání jako forma. Už není další potřeby cokoliv ‚vědět‘, protože už není potřeby víc vědět, nakolik člověk je vlastně Všechno-Co-Existuje. Mysl, ve svém všedním stavu, prostě jen ví „o“ {věcech}. Avšak to už není víc potřeba, když člověk je Vším-Co-Může-Být. Ztotožnění se {s Věčným JÁ}, které nahradilo předešlý pocit všedního já, není dělitelné na části či rozkouskovatelné. Nic není vyloučeno z její absolutní úplnosti a z její Sounáležitosti. Věčné Já se stalo Podstatou, nikoli odlišnou od Podstaty čehokoliv jiného. V nedualitě, není ani poznávajícího, a ani toho, co je poznáváno, protože se stali jedním a tím stejným. Nic není nezavršené. Vševědoucnost je sebenaplnění, {tedy není otázek, odpovědí, vlastnictví, očekávání, času, nedokončenosti, ...}. Není touhy za další vteřinou prožívání

{zážitků}, která pohání všední mysl, která {, tato mysl,} se z okamžiku na okamžik, soustavně cítí nezavršena.

.2.16. Pocit završenosti převládá {i} při fyzických smyslech. Touha a očekávání zmizí, a potěšení vychází ze samotné činnosti. Protože vnímání času se zastavilo, není pociťování časové následnosti {pro} události, které {třeba} očekávat nebo litovat. Každý okamžik je úplný a završený, sám o sobě. Stav {samotné existence,} bytí, nahrazuje veškerý smysl pro minulost, přítomnost, nebo budoucnost, takže není co očekávat, nebo snažit se ovládat. Toto je neoddělitelnou součástí hlubokého stavu ticha a klidu. Všechny potřeby a chtění přestanou se zánikem jakéhokoliv smyslu pro čas. Boží Přítomnost, se svým nekonečným klidem, vytlačila veškerou mentální a emocionální činnost. Tělo se stane samo od sebe udržujícím se v chodu, a prostě dalším majetkem přírody, které funguje odezvami na tok stavu okolností. Nic se nepohybuje, a nic nekoná, nezávisle od celého vesmíru. V absolutním souladu – vše žije, pohybuje se, a má svou existenci, v absolutní dokonalosti, nádheře a souladné souhře Všeho-Co-Je.

.2.17. Motivace, jako pohnutka konání, zmizela. Životní jevy nabraly nyní jiný rozměr, a člověk je pozoroval tak, jako kdyby se nacházel v jiné sféře. Vše se děje samo od sebe, ve stavu vnitřního klidu a ticha, a je uváděno do chodu láskou, která se projevuje jako vesmír a vším, co je v něm. Nádhera života září {ze všeho} jako nekonečná radost a štěstí, nekonečně mírumilovná a mimo emoce. Boží mír je tak završený a úplný, že není už po čem toužit nebo chtít. Dokonce přestalo i „prožívání“ (zážitků). V dualitě máme toho, kdo prožívá, a odděleně od něj máme předměty prožívání. V nedualitě je tato {dualistická představa} nahrazena stáním se {jednolitým} Vším-Co-Je, takže není oddělenosti v čase, prostoru, nebo v subjektivním zakoušení mezi zakoušejícím a tím, co je zakoušené.

Honza

.2.18. V nedualitě Uvědomění, není dokonce ani {časové} následnosti a Uvědomění nahrazuje prožívání, zakoušení. Už není zakoušení ‚okamžiků‘, protože se vyskytuje pouze soustavné Nyní, {tedy nepřetržitá Soustavnost}. Pohyb se jeví jako zpomalený, jako by pozastavený, mimo čas. Nic není nedokonalé. Vlastně, nic se nehýbe a ani se nemění; nijaké události se vlastně nekonají. Dá se pozorovat, že místo {časové} následnosti je vše ve stavu vzcházení, a že veškerá forma je pouze přechodným kvazi-jevem, vymyšleným dojmy vnímání, a pozorovacími návyky myšlení.

Ve skutečnosti {jak to vlastně funguje} je, že vše přichází do projevu, jako výraz nekonečných možností vesmíru.

Všeho stupně vývoje jsou důsledkem {příznivých} podmínek {na projev}, ale nejsou těmito podmínkami zapříčiněny.

Projev {do formy} nastává v důsledku {příznivých} podmínek {na její projev}, přičemž {soustavnost vývoje formy, která je mylně považována a nazývána jako ‚změna‘, je vlastně výsledkem {všedním já} náhodně zvoleného bodu pozorování.

.2.19. Z pohledu oddělenosti a rozkouskování {Všeho-Co-Je všedním já} se zdá, že se vyskytuje rozmanitost, ale z hlediska všudypřítomnosti {souběžných}

rozmanitostí, se vyskytuje pouze jediná jedna ,věc', a to je Jednolitost Všeho-Co-Je. Všudypřítomnost odrovnává všechny pozůstatky zdánlivosti vnímání, týkající se či oddělenosti, nebo rozmanitosti. Ve skutečnosti se nevyskytuje ani jeden z těchto stavů. Nevyskytuje se ani ,zde' ani ,tam'; nevyskytuje se ani ,nyní' ani ,potom'; nevyskytuje se ani ,minulost' ani ,budoucnost'; nevyskytuje se ani ,završené' (dokončené) ani ,nezavršené' (nedokončené), stejně tak se nevyskytuje ani ,stávání se' v tom, co je již, a v úplnosti, zjevně existující. Samotný čas je svévolně zvolené stanovisko pozorování, jako je i rychlost světla. Naše obvyklé pokusy o popis vesmíru je možné vidět nikoliv jako popis vesmíru, ale místo toho jako popis svévolně zvolených bodů pozorování {v prostoru}, a vlastně jako {ukázkou, jakoby} mapu, fungování všední mysli.

.2.20. To, co se vlastně popisuje, není objektivní, samostatně existující vesmír, ale prostě pouze kategorie myšlenkových pochodů mysli, a struktury a způsoby jejího [časově] následného {, chronologického,} zpracování. Omezenost vědy je tedy {už} předem předurčena omezeními, která {na ni} uvaluje dualistický svět dojmů vnímání. Samotná zdánlivost vnímání je sebelimitující v tom, že může pouze vědět ,o' {věcech'}, místo {opravdu} vědět {, což je možné výhradně jen při ,stání se' tou věcí}. Od vědy se neočekává, že překročí omezenost zdánlivosti vnímání, a neměla by být ani obviňována za to, že to nedokáže. {Věda} nás může pouze dovést k prahu Uvědomění, které, {toto Uvědomění}, není {vůbec} závislé na dojmech vnímání. Vlastně {, v praxi to vypadá tak, že} věda se zdokonaluje vědeckou intuicí, ke které se až následně hledají důkazy a logická vysvětlení. Tyto intuitivní nápady běžně nazýváme kreativitou, která nahrazuje logiku a dodává samotnému procesu energii. Takže, je to {vlastně} objevování, které je opravdovým hlavním pohonem vývoje společnosti.

2.21. Ve stavu Uvědomění se mysl stala tichou. Logické nebo {časově} za sebou následující myšlenky přestaly, a místo nich, se vyskytuje ticho a klid, a soustavné odvíjení všeho bez jakékoliv námahy, a prezentace všeho v podobě zjevení. Poznání se odvíjí samo od sebe, a Božskost Všeho-Co-Je se v tichosti leskne v popředí jako naprosto samozřejmá a zářivá. Vše předstupuje v završeném a soustavném odhalování. Není třeba hledat nebo nabývat, protože vše už je ve stavu své úplnosti a završenosti. Všechno zdánlivé dění se odehrává samo od sebe.

2.22. Není konatele v pozadí za konáním, nakořik {všední já}, ta mýtická bytost, o níž člověk vždy předpokládal, že je pramenem zážitků, zmizela a rozplynula se do absolutní Jednolitosti vesmíru. Věčné JÁ, ve své úplnosti a završenosti, předchází a nachází se mimo všech světů, vesmírů, nebo času, záviseje na ničem, a zapříčiněné ničím. Věčné JÁ je mimo existenci, nepodléhá ani existenci, ani neexistenci, počátku ani konci, času ani prostoru. Nelze jej ani zahrnout do náhledu jako ,je' nebo ,není'. Věčné JÁ není ani projevené ani neprojevené, a je mimo jakékoliv koncepce, které by mohly {co jen} naznačovat {jakékoli} kategorizace takových náhledů. {Věčné Já je popsáno i na .6.32.}

.2.23. Způsobilost {vůbec nějak} ,normálně' fungovat ve světě všedního prožívání {zážitků}, si vyžadovala několik závažných přízpůsobení. Mezi „sférami“ duality a neduality je plynulost a jednota, přičemž nedualita prosakuje vši dualitou. Omezenost ve sféře duality je vlastně záležitostí uvědomění si. Tato

omezenost uvědomění si, jak se zdá, je důsledkem {směru našeho} zaostření se.

.2.24. Lidské bytosti jsou viděny jako nevinné, kvůli jejich extrémní neuvědomělosti, a nevědomosti své skutečnosti. V tomto {jejich} stavu jsou lidské bytosti poháněny svými {získanými a nakoupenými} programy, a mylnými představami jejich souhrnů přesvědčení. Zároveň z nich vyzařuje čistota {jejich} ducha, jako jejich přirozeně vlastní nádhera.

.2.25. Když použijeme současné názvosloví, dá se říci, že lidé jsou řízeni svými „softwarovými programy“, jejichž existenci si neuvědomují. Každá osoba je v procesu vývoje vědomí, přičemž někteří jsou {v tom} pokročilejší než druzí. Každá osoba vyjadřuje odvíjení se vědomí za jiných podmínek, a proto {každá osoba} má rozmanité úrovně projevu. Je to, jako kdyby každá osoba byla lapená v určité úrovni vědomí, a nemůže pokračovat na další úroveň bez souhlasu, rozhodnutí, a dohody {duchovní} Vůle. Tato přirozeně vlastní nevinnost je {zřejmá} při srovnání osoby jako by byla počítačovým hardwarem, a její činy a přesvědčení jako by byly softwarem. Hardware není ovlivněn softwarovými programy, které slepě vykonává, aniž by si uvědomoval jejich důležitost, nebo důsledky jejich spuštění. Klasicky se {tyto} nevědomé softwarové programy nazývají ‚karma‘.

.2.26. **Stav, v němž všední lidé konají, nepoukazuje na nějaký morální přestupek nebo závalu, ale jednoduše představuje možnosti polí vědomí při jejich projevování se prostřednictvím každé živé bytosti.** Ačkoliv ve skutečnosti není ani ‚dobrého‘ ani ‚špatného‘, je zřejmé, že všechny činy nesou s sebou následky. {V pozadí} za zdánlivými rozdílnostmi, se vyskytuje jen skutečnost jediného Věčného JÁ, zářícího jako zdroj života, ve všem, co žije; každá bytost žije v momentce tohoto {prchajícího přítomného} okamžiku, což je vlastně vším, co je nad {, mimo, za} jejím všedním uvědomováním si.

.2.27. V nedualitě se ani v jednom okamžiku nemůže vyskytnout něco jako „problém“, „konflikt“, nebo „utrpení“. Tyto všechny vznikají v očekávání následujícího okamžiku, nebo při vzpomínce na minulost. Zdá se, že ego je zrozené ze strachu, a jeho účelem je mít ovládat následující okamžik prožívání, a {tím si} zajistit své přežití. Jako by pendlovalo mezi strachem z budoucnosti, a lítostí nad minulostí; a touha, a pocit času, které {podněcují} konání, pramení z mylné představy nedostatku. {V originále není podněcují (propel), ale odpuzují (repel), což bude asi snad překlep}. S pocitem završenosti touha zaniká. Ty {bytosti}, které jsou přesvědčeny, že jsou konečné {, tedy podléhají smrti}, se bojí o své přežití, protože podléhají {představě} času, a mylným představám opravdovosti příčinných souvislostí.

.2.28. Když se vytratily obvyklé životní motivace, život nevyžadoval úsilí. Co dříve bylo osobností, {která ‚usměřňovala‘ chování se,} se nyní stalo jakousi náchylností, která jako kdyby věděla napodobovat všední chování se ze vzpomínek, jejich profil, ovšem nyní její chod pramenil z jiného zdroje. Co se dříve považovalo za osobní, bylo nyní jasně neosobní. Především, Věčné JÁ jaksí nemohlo samo sebe vysvětlit ostatním. To, co pro toto Věčné JÁ bylo skutečností – skalopevnou a definitivní – když se {to} vyjádřilo slovy, znělo všedním lidem teoreticky nebo filozoficky, nakolik tito lidé byli vedeni {jejich získanými a

nakoupenými} náhledy {jejich stanovisek}, a jejich {časově} následnými myšlenkovými šablonkami; což se všední osobě jevílo jako mystické, byla jednoduše konkrétní, subjektivní skutečnost. {Při styku se světem všedních já} bylo třeba vyvinout úsilí k oživení všedních myšlenkových šablon, aby byla umožněna slovní komunikace. Věčné JÁ je mimo samotného vědomí, ale může se „sáláním“ šířit {do nižších sfér}, jako spůsobilost vyjít ze {stavu} blaženosti, k běžné světské činnosti. Láska se stává jediným motivátorem pokračování fyzické existence.

.2.29. Během přechodu {na nejvyšší úrovně vědomí} tělo pociťovalo značnou zátěž, jako by nervový systém musel zvládat více energie, než na kterou byl původně stavěn. Z nervových vláken v těle byl pocit, jako kdyby byly pořádně našponovanými dráty, rozpálenými vysokonapětovou energií a proudem. To si nakonec vyžadovalo přestěhování se z {východní části USA, z New Yorku, tedy z} velkoměsta, a s ním souvisejícím způsobem života}, do malého městečka na západě {země, do Sedony v Arizoně, USA}, které v průběhu let přitahovalo lidi oddané nematerialistickému, duchovně orientovanému životu. Nyní mohla meditace nahradit běžnou činnost, a vrátil se stav blaženosti, což vedlo k tomu, co se jevílo jako jednoduchý střídmy životní styl, a to pouze proto, že zde nebylo ani potřeb, ani přání. Byly doby, kdy se dokonce zapomnělo i jíst, jako by tělo bylo velmi okrajové, či jako by ani nebylo. Člověk by mohl projít kolem zrcadla a být překvapený, že je v něm dokonce nějaké tělesné vyobrazení. Nebylo zájmu o události ve světě, a tento stav, který trval asi 10 let stažení se ze všedního fungování {ve světě}, byl potřebný k přizpůsobení se duchovnímu stavu {Věčného JÁ}, který nahradil předchozí, {všední} vědomí.

Igor

{DRH vysvětluje objav 'svalového' testovania}

.2.30. Jednou z vlastností tohto stavu Uvedomenia bola spôsobilosť rozoznávať väčšie významy javov, než ako bývali bežne pozorované. {Toto viedlo k} zaujímavému klinickému prístupu tzv. svalového testovania {z kineziológie}, ktorý odhalil chýbajúci článok a premostenie medzi myslou a {fyzickým} telom, a medzi prejavovým a neprejavovým. To, čo je neviditeľné, sa teraz ľahko dalo spraviť viditeľným. Tento klinický jav preklenul autonómny nervový systém či akupunktúrny systém, ako vysvetlenie spojenia medzi dušou a telom. Bolo zrejmé, že odozva svalového testu pochádzala z nelokálnosti {Všetko-a-všade presakujúceho} vedomia, a jej doterajšie obmedzenie {len} na vyšetrovanie lokálnych javov {, teda konkrétnych telesných problémov}, bolo jednoducho prejavom obmedzenosti zdanlivosti vnímania vyšetrovujúcich či výskumníkov.

.2.31. Hoci je to len vďaka nedualite, že o dualite sa dá povedať, že {dualita} existuje, svalové testovanie bolo najjednoduchším a najpraktickejším spôsobom, ako využiť tento poznatok. Stalo sa zrejmým, že človek vlastne môže očiachovať rozličné energetické polia {nachádzajúce sa} vo vedomí, a zoradiť ich do rebríčka na stupnici; a ak sa im priradia číselné hodnoty, tak tieto doslova poukazujú na úrovne vedomia, ako boli od nepamäti klasicky opísané.

.2.32. Najprekvapujúcejším výrazom tohto poznatku bola jeho spôsobilosť

okamžite zaznamenať rozdiel medzi pravdou a falšou. Táto črta sa vymykala času a priestoru, a obchádzala ľudskú psychiku, a mysle zúčastnených jednotlivcov. Bola to všeobecná črta vedomia, takisto, ako je všeobecnou črtou protoplazmy reagovať na podnety. Protoplasma reaguje mimovoľne na škodlivé alebo prospešné podnety a navzájom ich rozlišuje. Odtiahne sa od toho, čo je v rozpore so životom, a je priťahovaná k tomu, čo život podporuje. Akoby rýchlosťou blesku, svaly v tele okamžite ochabujú za neprítomnosti pravdy; utužujú sa za prítomnosti pravdy alebo toho, čo podporuje život.

.2.33. Všetko na svete, vrátane myšlienok, náhľadov, predmetov, a vyobrazení vyvoláva odozvu, na ktorú sa dá poukázať ako na pozitívnu alebo negatívnu. Odozva nie je obmedzená časom, priestorom, vzdialenosťou, alebo osobným názorom.

.2.34. Týmto jednoduchým nástrojom, presnú povahu všetkého vo vesmíre, v akejkoľvek dobe, bolo možné vysvetliť a zdokumentovať. Všetko, čo existuje a čo kedy existovalo, bez výnimky, vyžaruje {zo seba} frekvenciu a chvenie, a {tým zanecháva} trvalý záznam v neosobnom poli vedomia, ktorý je možné načítať týmto testom, použitím samotného vedomia. {Všetko, čo kedy existovalo, existuje v poli vedomia výhradne v tomto okamžiku, teda aj keď 'teraz' ciachujem. A 1) ak 'to niečo' v zázname poľa {vôbec} existuje, a 2) ak to sedí s tým, čo mám na mysli, tak sval sa utuží.}

.2.35. Vesmír bol odhalený; tajomstvá už neboli viac možné. Bolo zrejmé, že {Lk 12:7} 'každý jeden vlas na hlave' je možné, a sa ozať dá spočítať, a že {Mt 10:29} 'ani jediný vrabec nespadne na zem bez povšimnutia'. Že 'všetko bude odhalené' sa stalo skutočnosťou.

Milan

Moc Oproti Síle {Je to vlastne dodatek o testování ke knize Moc Oproti Síle}

.2.36. Metodika testování se zkoušela na doslova tisících testovacích osobách, a to i jednotlivě, i ve skupinách. Výsledky byly obecně shodné, a to bez ohledu na věk nebo mentální stav testovacích osob {, avšak všichni museli věřit v existenci vědomí, jak pochází z 'vyšší energie', od Boha, protože tato metoda cejchování je dostupná pouze pro ty, kteří vlastně uznávají její zdroj existence. Pokud popírají zdroj její existence, sami se vylučují z jejího použití}. Využití tohoto objevu {svalového testování} bylo zřejmé v oblastech klinické činnosti, ve výzkumu a v duchovním vzdělávání.

.2.37. Objevy, které z toho plynuly, byly zaznamenány v knize „Moc Oproti Síle“, jakož i v doktorské disertační práci, publikované pod názvem „Kvalitativní a Kvantitativní Analýza a Cejchování Úrovní Lidského Vědomí“. Cílem houževnatého úsilí získání doktorátu bylo dodání dodatečné důvěryhodnosti a vědeckého potvrzení k objevům, které nebyly vysvětlitelné všední lidskou logikou, nebo v rámci omezenosti newtonovských příčinných souvislostí.

.2.38. Přestože je číselná stupnice vědomí logaritmická a prezentovaná v číslech, pole vědomí, na která se odvolává, jsou nelineární a mimo newtonovský model chodu světa {a vesmíru}. Stupnice poskytuje propojení mezi poznaným a

nepoznaným, mezi projeveným a neprojeveným, mezi dualitou a nedualitou. Hodnota tohoto {testovacího} nástroje byla tak obrovská, že mnoho lidí, když poprvé objevilo tuto práci, upadlo do šoku z neplatnosti svého modelu skutečnosti. To, že kdokoliv může okamžitě kdekoli rozpoznat pravdu o komkoliv, o čemkoliv nebo o všem, {situovaném} kdekoli v čase nebo prostoru, je obrovský skok, a může zpočátku působit znepokojivě na vlastní smysl pro skutečnost člověka. Každý si myslí, že je naprosto {od všeho} oddělený, a že jeho myšlenky jsou soukromé.

.2.39. Jednou z hodnot {tohoto} výzkumného nástroje bylo, že mohl být použit k ověření pravdivosti a platnosti svého vlastního výzkumu a experimentální práce. Takže v knize „Moc Oproti Síle“, jakož i v této knize, byla každá strana, odstavec, věta, souvětí, slovní obrat, a kapitola oceňována. Kniha, v její celistvosti, byla také oceňována, a zjistilo se, že se pohybuje v úrovních 800-vek {v anglickém originále!}, z čehož se usuzovalo, že energie samotné knihy dokáže úspěšně zajistit své vlastní šíření, a přenos {svého obsahu}. A tak se i stalo, úplně sama, bez reklamy nebo marketingu. Rozšířila se do dalších zemí a kontinentů, a byla přeložena do jiných jazyků. Nakonec se setkala s širokým zájmem a distribucí, a používají ji studijní skupiny na vysokých školách, univerzitách, a ve výzkumných odděleních.

.2.40. Na Mapě Stupňů Vědomí (viz Příloha B) úroveň 600 označuje překročení z duálního světa zdánlivosti vnímání, do neduálního světa, který je bez zdánlivosti vnímání. Dost zajímavé je, že samotný svalový test a odezva cejchují na úrovni 600. To znamená, že pravou podstatu tohoto svalového testu většina lidí nemůže pochopit, byť se ho každý, {kdo splňuje nezbytné podmínky pro testování}, může naučit prakticky používat.

.2.41. Zájem o knihu „Moc Oproti Síle“ přišel hlavně z řad lidí a skupin, které zajímá duchovno, jakož i z řad léčitelů a těch, kteří mají zájem o studium samotného vědomí. Přestože tato kniha popisuje skutečně velmi značné výhody z uplatňování metody testování v mnoha oblastech všedního lidského života, dosud byl velmi malý zájem {právě} z těch oblastí společnosti, které by mohly okamžitě a ve velké míře mít užitek z používání této metody. Společnost teprve čeká na objevení jejích hlubokých výhod.

FRANTIŠEK

Druhá část

DUCHOVNÍ PROCES

KAPITOLA 3

Povaha Duchovní pouti

{DRH popisuje svalové testování}

.3.1 (z 58) Nelineární {proces} učení probíhá více na základě již předchozího seznámení se s danou tematikou, než na základě logicky postupného zpracování přemýšlením. Vědomí má sklon vyvíjet se jako automatický důsledek získání nových

informací. Při opakovaném přezkoumávání {tématiky} je tedy schopno začlenit informace, které mohly být přehlédnuty nebo neporozuměny. Každé opakované vystavení se {informacím} prohlubuje jejich začlenění, a proto {přináší} nové pohledy.

.3.2. Bylo objeveno, že klinicky užitečný diagnostický svalový test, {občas též nazývaný ‚kineziologický‘,} měl mnohem širší možnosti {využití}, než se dříve předpokládalo. Podobně jako se zjistilo, že dalekohled je schopen odhalovat planety vesmíru, a ne pouze dění v lese nebo na sousedových dvorech, zjistilo se, že svalový test byl založen na nelokálním, obecném rysu vědomí, který byl neosobní a přesahoval {samotnou} osobnost či jedinečnost testovací osoby.

.3.3. Bylo zjištěno, že reakce svalů těla na předmět testování byla určena nějakým podstatným rysem samotného vědomí, který je schopný okamžitě reagovat na přítomnost pravdy tím, že se {sval} utužuje, a tím vyjadřuje ‚ano‘ – tedy kladnou odezvu. Nepřítomnost pravdy je vyjádřena jeho ochabnutím – tedy odezvou „ne“. Zkoumání tohoto zopakovatelného jevu se uskutečnilo s tisíci testovacími osobami z každé oblasti života, během dvaceti let, a {tento jev} byl potvrzen {více} skupinami výzkumníků.

.3.4. Klinickým výzkumem {metodou} pokusů a omylů bylo potvrzeno, že odezva svalů těla rozlišovala mezi tím, co bylo prospěšné, a tím, co bylo ničivé. Mělo to diagnostickou hodnotu při odhalování fyzických onemocnění a při rozpoznávání prospěšné léčby. K těmto událostem došlo v průběhu 70. let, což vedlo k rozvoji celého klinického souboru informací, a zdravotníci založili fakulty kineziologie a aplikované kineziologie. Tyto přitahovaly hlavně všeobecné lékaře a holistické terapeutky. Zaujalo to i psychiatra {jménem} Dr. John Diamond, který posunul výzkum na novou úroveň, a začal používat svalovou odezvu na zkoumání přístupů, emocí, souhrnů přesvědčení, hudby, zvuků a symbolů. Toto bylo předzvěstí příchodu Behaviorální Kineziologie {, což je metoda svalového testování ke zjištění poruch chování}, která měla mnohem širší důsledky.

.3.5. Dalším krokem bylo použití odezvy svalového testu k seřazení úrovní vědomí do kategorií, a nakonec k jejich číselnému ocejchování. Tyto úrovně byly {již} klasicky rozvrstveny {, a seřazeny,} ve filozofických a duchovních tradicích, jako jasně rozpoznané úrovně duchovního rozvoje, přijaty ve všech kulturách. Bylo zjištěno, že tyto rozvrstvené úrovně se dají ocejchovat, a to logaritmicky {, měřítkem, jehož použití bylo zvoleno z praktického hlediska}. {Z toho} vznikla užitečná stupnice vědomí, která potvrzovala, a vlastně vykreslovala, celou historii člověka. Bylo zjištěno, že na náhodně zvolené stupnici od 1 do 1000, cokoli, co cejchovalo pod úrovní 200, bylo negativní, proti životu, falešné a obecně zakoušené jako ničivé. Vědomí tedy bylo schopno rozlišovat pravdu od falše, což byl významný objev.

.3.6. Dalším skokem v uvědomování {si výsledků této práce} byl objev, že úroveň 200 oddělovala moc a sílu, což umožnilo zkoumat rozdílné rysy těchto dvou protikladných sfér. Síla je dočasná {, tedy jednou se jistě vyčerpá a přestane}; spotřebovává energii {, tedy je závislá na jejím soustavném přísunu}; a pohybuje se z jednoho místa na druhé {, tedy jde proti něčemu}. Moc, na rozdíl {od síly},

se udržuje sama od sebe {, tedy nepotřebuje soustavné dodávání energie}; je trvalá {, tedy nemá konec svého působení}; je nehybná {, tedy nejde proti něčemu}; a je nepřemožitelná {, nakolik síla se jednou vyčerpá}. Výsledek těchto zkoumání vedl ke vzniku Ocejchované Stupnice Vědomí, a k vydání knihy „Moc Oproti Síle“. {V ní} byly různé úrovně dány do vzájemného vztahu se sociálními jevy, a stejně tak i s těmi převažujícími úrovněmi vědomí, o kterých bylo zjištěno, že převládají v lidském vědomí.

.3.7. Ačkoliv se ocejchování těchto úrovní dají označit číselně {použitím linearity}, a to kvůli jejich snadnějšímu rozlišování a pochopení, odhalilo se, že se vlastně vztahují na sféry mimo dosah tradiční vědy. Mezitím tento směr {výzkumu} dostal {ve vědeckých kruzích} názvy ‚teorie chaosu‘ nebo ‚nelineární dynamika‘. Sféra neduality je nepopsatelná použitím přístupů tradiční matematiky, jako je {například} diferenciální počet. Ukázalo se, že sféra nedualistické, nelineární skutečnosti je sférou, která se tradičně popisuje jako duchovní. Moc, která stála za lidskými záležitostmi, pramenila {právě} z těchto nedefinovatelných, nepopsatelných a neměřitelných faktorů, které ustanovovaly lidskou motivaci, závažnost a smysl.

.3.8. {Do nynějška} se život {jako takový} vymykal vědeckému zkoumání, protože život je nelineární a soustavně se měnící. Proto bylo třeba překlenout omezení popisného názvosloví, a souhrn náhledů lineární newtonovské fyziky, i s jejím modelem fungování světa.

.3.9. Měřitelný, pozorovatelný, fyzický svět se ukázal být světem {vlastně pouze} důsledků, bez přirozeně vlastní moci {cokoli zapříčinit}. Skutečná moc sídlí v nekonečně mocných sférách neviditelného a nelineárního. {Vysvitlo, že} samotná Skutečnost {fungování světa a vesmíru} nebyla popsána použitím časových souvislostí, rozměrů, polohy v prostoru, či měření, ale existovala nezávisle {od nich}, v nekonečných možnostech mimo prostor a čas, tradičně nazývaných ‚Skutečnostmi‘. Jde o nekonečné sféry, které nikdy nebyly popsány, kromě popisu od výjimečně nadaných jednotlivců, považovaných za osvícené.

.3.10. Zkoumání vyšších ocejchovaných úrovní vědomí se přesně shodovalo se stupněm osvícení velkých duchovních učitelů v historii lidstva. Zjistilo se, že nikdy nežil člověk, který cejchoval na úrovni vědomí nad 1000, a ti, kdo cejchovali ve vysokých {, dosažitelných,} úrovních osvícení byli označováni jako Velký Učitel, Kristus, Buddha, Krišna, Avatár, Spasitel, učitel Božství, nebo okna Boha. Tisíce let, jejich učení formovaly rámec lidského pohledu na svět, a dávaly do souvislostí souhrn lidských zkušeností.

.3.11. Mimořádně hodnotným objevem je, že nakolik vše ve vesmíru, dokonce i ta nejbezvýznamnější {a nejskrytější} myšlenka vyzařuje ocejchovatelnou energii, či vibrační stopu chvění, tak tyto vibrační {energetické} události byly zaznamenány, natrvalo, v energetickém poli vědomí, které je mimo času a prostoru.

.3.12. Mimo času nebo prostoru se nevyskytuje ani ‚tehdy‘ ani ‚nyní‘, ani ‚zde‘ ani ‚tam‘. Vše, co se kdy odehrálo, zanechalo trvalý záznam, který je ocejchovatelný a zpětně vysledovatelný. „Vše, co kdy bylo‘ ve vesmíru {tedy} stále

setrvává, a je rozpoznatelné, rozeznatelné a vystopovatelné kýmkoliv, kdekoliv a kdykoliv.

3.13. Všechny, údajně „nezaznamenané dějiny {a události}“, byly vlastně navěky přesně zaznamenány {, i} s jejich rozpoznatelnými podrobnostmi. S tímto poznatkem, Sváté Písmo se nyní vlastně stalo ověřitelným. Schopnost rozeznat, rozlišit, a postřehnout rozdíl mezi pravdou a falší se takto sama odhalila poprvé v lidské historii. Toto vedlo k obrovskému množství zkoumání. Přesnost (z tohoto zkoumání) plynoucích pozorování byla podrobena akademickým standardům pro výzkum, a publikována jako disertační práce pod názvem „Kvalitativní a Kvantitativní Analýza a Cejchování Úrovně Lidského Vědomí“.

Honza

.3.14. Nezbytným předpokladem, pozadím, a základem pro rozvoj tohoto postupně prohlubujícího se porozumění lidského vědomí bylo objevení se {autorova} všechno měnícího, osvíceného stavu vědomí v roce 1965. Úžasnost, mír, láska, hluboký soucit {=schopnost chápavě vidět emocionální rozpoložení jiných, bez našeho vnoření se do jejich emocionality, a vidět v nich nevinost; je-li to vhodné, naší pouhou fyzickou přítomností, případně slovy, náš chápavý postoj bezpodmínečné ohleduplnosti komunikovat}, a hluboké pochopení Boží Přítomnosti odhalily nekonečný rys skutečnosti jako Uvědomění/Věčné JÁ, a zdroj veškeré existence {, která je} mimo všeho času, formy, podmínek, či popisu.

.3.15. {Boží} Přítomnosti, je vrozené nekonečné, Časově-Neohraničené Poznání, které osvětluje {, odhaluje,} všechny možnosti; mimo všech protikladů, nebo příčinných souvislostí. Odhalení se {Podstaty Všeho-Co-Je se} předkládá jako samovysvětlující a zřejmé, jako podstata veškeré pravdy. Úplnost a završenost poznání převládá nad časem, a je proto vždy přítomna. Jedním odzrcadlením přítomnosti poznání je schopnost chápat nepochopitelné, prostřednictvím sebeodhalení své podstaty. Proto, vše je odhalené. Projevené a neprojevené jsou jedno a totéž.

.3.16. Podstatou pravdy je subjektivita, která překlenuje {, a tak stojí mimo} dualitu, ale přece jen poskytuje mezi nimi přemostění. Roky trvalo, než se tento most zdokonalil tak, aby bylo možné sdílet nepopsatelné se světem formy. Kniha, „Moc Oproti Síle“, byla toho výsledkem.

.3.17. Objevy, dosud popsané, měly hluboké důsledky, a rozvinuly se do dlouholetého výzkumu kolegy, a později skupinami spolupracujících výzkumníků, kteří provedli statisíce cejchování, ze všech oblastí lidského života, událostí, a osobností historie. Tyto zahrnovaly duchovní učení, literaturu, a učitele.

.3.18. Z tohoto všeho vznikly rozsáhlé ocejchování lidských přístupů, náhledů, nápadů, a souhrnů přesvědčení. {Takové} obrovské množství údajů si vyžadovalo roky na jejich vzájemné porovnávání, a výběr podstatného, aby bylo možné poskytnout, do detailů jdoucích, prezentaci informací. Získané údaje měly pro lidstvo zjevnou případnou hodnotu, jako návod pro zkoumání dosud nedostupných poznatků.

.3.19. Přeskok z newtonovského modelu lineárních příčinných souvislostí, dojmů

vnímání a duality, na nelineární skutečnost, která překlenuje zdánlivost vnímání, není snadné v naší společnosti uskutečnit. Avšak má hodnotu pro ty, kteří pracují na duchovním vývoji, nebo na pokroku vědy, aby porozuměli rysům samotného života.

.3.20. Objev rozložení úrovní vědomí napříč celou společností byl stejně značně významný, a vysvětloval většinu lidského chování v historii lidstva. To, jak miliony lidí, celé pokolení, a celé kultury, dokonce celé kontinenty, mohly být tak snadno zmanipulovány {až} do jejich vlastní záhuby, se vysvětlilo objevem, že sedmdesát osm procent obyvatel světa cejchuje pod úrovní Bezúhonnosti {z angl.: Integrity} {, která je} na 200. A ještě navíc k tomuto omezení bylo, že úroveň vědomí lidstva, braného jako celek, zůstávala pouze na 190, a neměnila se po staletí, až znenadání, v roce 1986, přeskočila přes mimořádně klíčovou hranici, z falše do Bezúhonnosti a Pravdy {, které jsou} na 200, a dále na její současnou úroveň, na 207, která naznačuje postupně prohlubující se bezúhonnost a pravdivost. Ocejchovaná Stupnice Vědomí, spolu se způsobností svalového testu, tak poskytla spolehlivou mapu a kompas pro každého, kdo se touží duchovně vyvíjet, nebo si zvyšovat svou úroveň vědomí.

.3.21. Neúprosné programování lidského vědomí negativitou znamenalo nejen to, že je sedmdesát osm procent obyvatel {celého světa} pod úrovní Bezúhonnosti {, která je} na 200, ale {ještě k tomu} pouhých čtyři procenta obyvatel světa vůbec dosáhne úrovně Lásky {, která je} na 500, a pouhých 0.4 procenta dosáhne úrovně 540, což je Bezpodmínečná Láska. Úroveň vědomí Osvícení {, která je} na 600, a která je přechodem z duality do neduality, dosáhne zhruba jedna z deseti milionů osob (0.000001 procent). Rovněž je důležité si uvědomit obrovský rozdíl v úrovni moci mezi jednotlivými ocejchovanými úrovněmi. Protože jsou logaritmické, {posun co jen o} pár bodů je velmi závažný. Pokud se metoda svalového testování a Stupnice Vědomí používají k objasnění nosných základů velké bariéry duality, která vzniká ze zdánlivosti vnímání, které zase vzniká ze stanoviska, tak závoj, který schovává světlo pravdivosti, odpadne. Božskost je přítomna všude, ale je zahalena ztotožňováním se s myslí, a s tělem.

Igor

{DRH popisuje postup a ťažkosť pri rozhodnutí vážne zabráť}

.3.22. Oko Večného Ja je Večné Ja Božskosti prejavujúce sa ako Uvedomenie. Neprejavená, mimo všetkých rámcov existujúca a všetky rámce presahujúca Božskosť Alaha, Boha, Brahmú, Krišnu sa stáva prejavovým, {a to} ako Večné Ja/Átman – imanentné Božstvo {, teda všetko presakujúce}.

.3.23. **Duchovný vývoj nastáva ako výsledok odstraňovania prekážok, a vlastne nie získavaním niečoho nového {, nových vedomostí a poznatkov}. Oddanosť umožňuje vzdávanie sa myslou {pestovaného} preceňovania vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach, a jej drahocenných mylných predstáv, takže {myseľ} sa postupne stane slobodnejšou a otvorenejšou k svetlu Pravdy.**

.3.24. {Úrovňami} Osvietenia označujeme tie duchovné stavy, pri ktorých sa odhodí také dostatočné množstvo prekážok, či vedome alebo či podvedome, takže sa znenazdajky, a sám od seba, predstaví širší rámec, a týmto činom osvetlí, objasní,

a odhalí rozšírené pole vedomia, ktoré je vlastne prežívané ako vnútorné svetlo. Toto je svetlo Uvedomenia, žiarivosť Večného Ja, vyžarujúca ako hlboká láskyplnosť. Hoci u mnohých ľudí tento zážitok nemusí pretrvávať (ako {je to} pri tzv. zážitkoch blízkych smrti), vplyv, ktorý {taký 'osvietený' zážitok} zanechá, je trvalý a {život} pretvárajúci. V pravý čas, svetlo sa pravdepodobne opäť vráti, na {nejaké} obdobia nekonečnej blaženosti, mieru a ticha, nasledované hlbokou vďačnosťou za tento dar.

.3.25. {Takáto} nezabudnuteľná udalosť má sklon vytvoriť clivú túžbu navrátiť sa do toho stavu, čo môže vyústiť do ochoty vzdať sa všetkého na tomto svete, len aby sa tak stalo {, aby sa opäť dostavil tento vysoký stav}. Zvedavosť je {však teraz} nahradená venovaním sa veci, vzdávaním sa, a oddanosťou. Duchovná inšpirácia sa zosilňuje, a stane sa vodiacim svetlom v živote človeka {, podobne ako je svetlo majáka vodiacim svetlom pre lode}. Všetky {všedné} ľudské túžby blednú v porovnaní s tým, na čo teraz človek prišiel, že je možným vrcholným {, koncovým} stavom. {A} tak sa človek stane skutočným stúpencom, a služobníkom Boha, pre ktorého je človek ochotný vzdať sa všetkého, čo tento život {všedných ja} ponúka.

.3.26. Ďalšou prekážkou, ktorá sa pravdepodobne vynorí, je netrpezlivosť, ktorá niekedy dosahuje úroveň zúfalstva. Raz zažijúc Šangri-La, {teda raj – stav úplnej blaženosti a mieru}, hľadajúci bude riskovať samotný život, a prinesie akúkoľvek obeť, aby sa navrátil {do onoho stavu}. Hľadanie, a {samotná} cesta sa môžu stať veľmi mocnou, ženúcou posadnutosťou. Niekedy preto nastane otrasný smútok zo zmiznutia onoho osvieteného stavu, alebo {aj} pocit viny, že človek snáď vykonal niečo, čím si zaslúžil byť od neho odlúčený. Človek úpenlivo prosí Boha v nebi o výpomoc.

.3.27. Zúfalstvo sa môže {v stúpecovi} udomáčniť, ako aj obdobia sklúčenosti a sebaobviňovania. Za týmito však nasleduje ešte mocnejšie opätovné venovanie sa veci a záväzok k {tejto} ceste. Duša je nechotná, a teraz snáď dokonca neschopná, sa uspokojiť s čímkoľvek, čo je menej ako prítomnosť Boha. K vzdávaniu dochádza vo väčších a väčších hĺbkach, až kým napokon nastane ochota nechať zmiznúť {, teda zaniknúť}, dokonca aj seba samého {, svoj všedný pocit existencie,} ako 'ja'. {Prítom sa stane zrejmým, že} toto {všedné} ja je {v človeku zakorenené} hlbšie a je silnejšie, než ako človek očakával. Jeho zovretie sa javí húževnatým a urputným.

.3.28. Potom, najväčším možným vzdáním sa, ktoré sa dosiahne nie svojou vlastnou vôľou, ale Priazňou Boha, sa objaví agónia smrti ega/všedného ja, a zdá sa takmer neznesiteľná. {Všedné ja} potom zmizne {, a tým zanikne,} vo večnosti, a do {uvoľneného} prázdneho miesta sa rozťahne Všezaŕňujúca Božia Prítomnosť, v ohromujúcej sláve a žiarivosti. To, že človek vôbec niekedy zažíval seba samého ako oddeleného, alebo nie totožného s touto Božou Prítomnosťou, je nemysliteľné a nepochopiteľné. Neexistuje skrátka vysvetlenie.

.3.29. Vtedy sa {v tomto stave} objavila možnosť spoznať a zažiť Jednoliatosť {so Všetkým-Čo-Je}. Byť zároveň oboje {, oddeleným aj zliatym}, a predsa ani jedným, ani druhým. Toto je {autorovho vedomia} terajší stav či rozpoloženie –

všetky možnosti, všetky pravdepodobnosti, všetky stavy – všetky z nich, a pritom ani jeden z nich. Nedá sa to vyjadriť slovami.

František

Předpříprava

.3.30. Jednou z těžkostí s duchovními {texty a} spisy je, že se často vymykají rámci obeznámenosti hledajícího, který by umožnil hledajícímu přistupovat k věci v pohodě. Například, často se tvrdí, že osobní život autora nebo přednášejícího není důležitý {pro studenty; že na něm nezáleží}, co, byť je {to} pravdou v absolutním smyslu, nebere v potaz úroveň vědomí většiny lidstva, která má přirozenou zvědavost, a očekávání ohledně stylu, v jakém je třeba informace předkládat. Říkat, že osobní život člověka je bez důležitosti {pro učitelovy následovníky}, nedává smysl většině lidí.

.3.31. Lidé mají přirozený sklon být zvědaví {, a zajímají se o to}, což je to za člověka, který zažívá nezvyklá duchovní odhalení. Je tu zvědavost o charakterové rysy, nebo o životní styl. Je tu i intuitivní uvědomování si toho, že porozumět jim, znamená objevit, že snad právě tyto rysy nebo vlastnosti vedou k duchovnímu uvědomování si. {Lidé mají názor, že} možná existují určité osobnostní styly nebo charakteristiky, které jsou společné pro ty, kteří se stali oddanými k duchovním objevům, nebo kteří dosáhli určitých {vysokých} stavů vědomí. {Pojďme se tedy nyní podívat na tyto společné vlastnosti.}

.3.32. Duchovnímu směru cesty napomáhají určité vlastnosti, které se utvrzují a stávají se stále mocnějšími s praxí, se zkušenostmi, a s úspěchy. Mezi ně patří

způsobilost neochvějně se zaostřovat [, bez odbočení], na cíl; a soustředit se, upřeně, na postup nebo duchovní cvičení, se závazkem a s věnováním se věci.

Takže je tu rozřešení {, tedy objasnění si} záměru, a ochota upustit od všeho či čehokoliv, na základě své hluboké důvěry a víry v duchovní učení nebo pravdu.

Ve všeobecnosti je tu spíš ochota odpouštět a projevovat lásku, než jak nenávidět a odsuzovat.

Je tu ochota opustit menší za větší, a přání spíše porozumět než jak soudit.

Zdá se, že důvod, pro který se lidé s duchovními zájmy shromažďují je ten, neboť upřednostňují mír a nerušenost {od podnětů}, před podněcováním a vzrušením.

Snad nejužitečnějším nástrojem je způsobilost pokorného uznání si vlastních nedostatků a nevědomosti, a uvědomění si omezeností všedního vědomí a jejich důsledků.

.3.33. Pro zabezpečení platnosti směru svého houževnatého úsilí, je klíčové {pro hledajícího} ocjchovat úroveň pravdivosti každého učení, učitele, gurua, nebo duchovní skupiny {kterým chce věnovat svou energii a oddanost, protože podle
.5.32. duchovní rozčarování vede k depresi a dokonce k sebevraždě}.

.3.34. Z historického hlediska je možné vidět, že lidstvo se potácí naslepo, podobně jako se potácely lodě v nezmapovaných oceánech, bez kompasu nebo map. Doslova, stovky milionů lidí, v průběhu času {historie}, bylo zničeno, protože chyběla jednoduchá metoda k překonání nezpůsobivosti mysli rozeznat ovci od vlka v ovčím rouchu. Celé národy upadly; celé civilizace vymřely, následujíc propagandu, politická hesla, souhrny přesvědčení, u kterých, použijíc {v předešlých kapitolách zmíněný} svalový test, dochází v člověku k ochabnutí {testovacího svalu}. Přestože metoda svalového testování může znít jednoduše a primitivně, stejně tak {jednoduchý a primitivní} byl i objev {magnetické železné rudy,} magnetovce, který se dal použít jako kompas {, jehož používání změnilo mořeplavectví!}.

.3.35. Většina lidí {dnes žijících} na planetě, vděčí za své přežití věcem, o kterých se kdysi myslelo, že jsou nevědecké a neohrabané, jako je například špinavě-vypadající růst písně v Petriho misce, u které byla zpozorována schopnost zabíjet bakterie. Tento malý objev vedl k antibiotikům, a tím zvýšil kvalitu zdraví lidstva, a očekávanou délku života.

.3.36. Naivní hledající je snadnou kořistí pro jakékoliv případné podmanitele, kteří používají různé ideologie {a metody}, a jejich obrovský vliv je: v jejich počtu, přesvědčivosti, a v jejich osobním kouzle. Tlak současných {podmanitelů} na důvěřivé je také běžný, takže najít si cestu přes houštiny celé hromady náboženských a údajně duchovních učení se stane hazardním a problematickým. Vyžaduje si to určité vnitřní přesvědčení, a prostředky pro usměrňování, aby se nenásledovaly davy {z neznalosti svedených} uctívačů, nakolik stádový instinkt je silný. Samozřejmě, že lidská mysl si v duchu řekne: „Všechny ty miliony lidí se přece nemohou mýlit nebo být balamutěny chybami.“ Abychom našli odpověď na toto protiřečení, stačí nám pouze prozkoumat složení těchto davů, často {skládajících se z příliš} horlivých věřících. To, že lidské chyby jsou nejen možné, ale i zaručené a pravděpodobné, se stává zjevným z toho, že sedmdesát osm procent obyvatel světa cejchuje pod úrovní 200, což je hladina Pravdy a Bezúhonnosti.

.3.37. Odezva svalového testování je určena výhradně odezvou, obecného {všudypřítomného} vědomí, na pravdu nebo falešnost. Na náhodně zvolené stupnici (uvedené v Příloze B), to, při čem se sval utužuje, cejchuje na úrovni 200 {a výše}. To, co je falešné nebo ničivé, cejchuje pod 200. (Od nuly po 200 člověk objeví úrovně nazývané {a podle DRH pojmenované a seřazené} Hanba {25}, Vina {30}, Apatie {50}, Smutek {75}, Strach {100}, Chtění {125}, Hněv {150}, Hrdost {175} { , a pak následuje první pozitivní úroveň bezúhonnosti, Odvaha, která je na 200}).

.3.38. Na úrovni Pravdy a Bezúhonnosti se tělo {, =testovací sval} utužuje, a tyto {pozitivní} úrovně se postupně zvyšují {, ve své moci, a podle DRH byly pojmenovány pod názvy} Odvaha {200}, Neutralita {250}, Ochota {310}, Přijetí {350}, Intelpekt {400}, Láska {500}, Bezpodmínečná Láska {540}, Osvícení-Mír {600} a Vyšší Osvícení {700}, {Tedy} pozitivní úrovně cejchují od 200 výše až do možných 1000. Láska je na 500, Intelpekt je ve 400vkách, {Přijetí jako} schopnost {jít se životními fackami} a Ochota jsou ve 300vkách. To, že sedmdesát osm procent lidstva cejchuje pod úroveň 200 znamená, že většina společnosti předpokládá, že falešnost je pravdou. Pouhých dvaadvacet procent obyvatel světa je {tedy} vůbec schopno pochopit, co pravda je, a z toho pouhé čtyři procenta obyvatel světa cejchuje na

500 nebo vyšší, což je úroveň Lásky. Po stupnici dále směrem nahoru počet lidí na vrcholu této pyramidy lidstva prudce klesá. Osvícení-Mír cejchuje na 600, kde se dualita rozpouští do neduality. 700vka je sférou velkých duchovních učitelů, guruů, a světců. Zepár se jich dá rozpoznat v 800vkách a v 900vkách. Energetické pole na 1000 je maximum, které lidské tělo a nervový systém může snést, a je to mimořádně vzácná úroveň velkých Avatarů v historii. Nikdy neexistoval člověk, který cejchoval {na úrovni vědomí} nad 1000.

.3.39. Hodnota všech těchto zjištění spočívá pouze v popisu prostředku pro rozlišování {pravdivosti od falše}, protože lidské vědomí postrádá vrozenou způsobilost rozpoznat pravdivost od falše. Je proto naléhavě nutné znát oceňovanou úroveň pravdy jakéhokoliv učení nebo učitele.

.3.40. S tímto uvědoměním {si neschopnosti člověka rozpoznat pravdivost od falše} začneme rozumět hlavním mýtům lidstva, které jsou vždy o zvratech v osudu hledajícího, který je v klasickém příběhu obklíčen výzvami k náročným úkolům, sváděním, nástrahami, pastmi, kouzly, a brutálními šelmami. Vždy jsou tu draci, požáry, močály, obrovské vodní plochy, a jiná nebezpečí, která je třeba překonat. V legendách úspěch závisí od poznání jednoho jediného tajemství či tajuplné střeptince informace, která se stává klíčovou k dalšímu postupu. Bez pomoci z „hora“ nebo od „vyšších pomocníků“, hrdina nebo hrdinka zabloudí, a jsou nakonec zachráněni Boží dobrotou v jakési zamaskované podobě, jako například {nějakým} ptákem, který naznačí nebo ukáže {správnou} cestu. Svalové testování je tedy takovým ptákem, a zabraňuje bolestivému zapotácení se do bahna chaosu, ze kterého je často obtížné nebo nemožné uniknout.

.3.41. Duchovní pouť hledání se klasicky přirovnává k cestě určitého směru, putování, nebo dobrodružství. Naneštěstí, naivní hledající se často vydává na {toto} obtížné putování nepřipravený, bez potřebných nástrojů. V běžném světě jsme závislí na mnoha bezpečnostních opatřeních. Používáme bezpečnostní pásy, dáváme se očkovat proti nakažlivým chorobám, a přijali jsme to, že existují rizika, proti kterým je třeba mít na pozoru, a která je třeba překonat. Takže opatrnost pochází z moudrosti, ne ze strachu. Obezřetnost vyžaduje uvědomování si úskalí, kterým se je třeba vyhnout. Kdyby se k osvícení dalo snadno přijít, bylo by běžným jevem. Avšak statisticky je šance menší než jedna k deseti milionům.

.3.42. {Duchovně} hledající si také běžně myslí, že existují pouze dvě možnosti, a to nebo osvícení, nebo bolestivé uváznutí v pasti ega. Nuž, je to vlastně tak, že každý krok vpřed přináší nové radosti, a skok v {úrovni} vědomí, {byť tento snad} cejchuje na Stupnici Vědomí co jen pár bodů výš. Jelikož se však jedná o logaritmický skok, může přinést {„neúměrně“} mnohem větší štěstí a soulad. Jak se člověk pozvedává, sebejistota nahrazuje strach, emocionální pohoda nahrazuje úzkost, a lehkost a kvalita života se zlepšuje.

Milan

{DRH upozorňuje na co si dávat pozor}

Touha po Osvícení

.3.43. Pokud člověk neupadl spontánně, a bez předchozího úsilí, do osvíceného stavu vědomí, jak se to stalo takovému světci jako Ramana Maharshi během {jeho} dospívání, tak běžnější cesta je začít toužit po dosažení osvíceného stavu. Buddha řekl, že ti, kteří se doslechnou a dozvědí o osvícení, se nikdy nespokojí s ničím jiným, a proto je konec {pro tyto lidi v tomto směru} jistý.

.3.44. Někdy hledající vynakládá velké úsilí a trpělivost, {ale pokud vznikne pocit nedostatečného pokroku}, následuje znechucení. V této etapě {, nyní,} ego předpokládá, že se vyskytuje {nějaké} ,já', které hledá ,nějaké' ,to' (, stav osvícení), a proto se snaží zdvojnásobit své úsilí.

.3.45. Tradiční směry cest směrem k Bohu vedou přes srdce (láska, oddanost, nesobecká služba, vzdávání se, uctívání, a zbožňování), nebo přes mysl (advaita, tedy směr cesty přes nedualitu). Každá z těchto cest se může {sem-tam, podle stadia ve kterém hledající je,} zdát pohodlnější v té či oné etapě, nebo se mohou střídat v důrazu. Každopádně je překážkou domnívat se, že se vyskytuje {nějaké} osobní já, nebo všední já, nebo ego, které vyvíjí úsilí, nebo hledá, nebo že se stane osvíceným. Je mnohem jednodušší přijít na to, že se jednoduše nevyskytuje taková věc jako ego, či nějaká entita ,já' {, jako nějaké individuální cosi}, která vykonává jakékoliv hledání, ale místo toho je to neosobní aspekt vědomí, který zkoumá a hledá.

.3.46. **Užitečný přístup je dovolit, aby láska k Bohu nahradila tvrdohlavost, která {, láska,} pohání hledání.** Člověk může pustit všechny touhy hledat, a přijít na to, že taková myšlenka, že se vyskytuje vůbec něco jiného než Bůh, je nepodložené přeceňování vysokého mínění o sobě a svých přednostech. Toto je to stejné přeceňování, které si nárokuje autorství prožívání, myšlenek, a jednání člověka. Při porozjímání {nad tím} je vidět, že obojí, tělo i mysl, jsou výsledkem nespočítatelných {okolností a} podmínek ve vesmíru, a že člověk je přinejlepším svědkem této souhry {vesmíru}. Z neomezené lásky k Bohu vzchází ochota vzdát se všech motivů {, jako primárních motivů veškerého konání člověka, a prostě ,předsunout' před ně motiv}, kromě úplně všezahrnující sloužit Bohu. Být služebníkem Boha se stane cílem člověka, místo cíle stát se osvíceným. Být dokonalým kanálem Boží lásky znamená vzdát se, úplně všezahrnující, a odstranit vyhledávání cílů duchovního ega. Samotná radost jako taková, se stane iniciátorem další duchovní práce.

.3.47. Z radosti a z pokorného uznání si vlastních nedostatků a nevědomosti, je zbytek procesu jistý. Člověk přijde na to, že celý proces duchovního hledání je uváděn do chodu přitažlivostí k {samotnému vrcholu,} koncovce údělu, kterou je ztotožnění se s Věčným JÁ; a není poháněn omezeným egem. Hovorovým jazykem by se dalo {tedy} říci, že člověk je tažen {podél směru duchovní cesty} budoucností místo toho, že by byl poháněn minulostí. Je zřejmé, že pokud by člověk nebyl předurčen k osvícení, ani by se o toto téma nezajímal. Dokonce se o takový stav ucházet je vlastně dost zřídkavé. Za celý život se průměrný člověk nesetká dokonce ani s jedinou další osobou, jejímž prvořadým zájmem je dosáhnout osvícení. Cesta může být namáhavá a náročná.

.3.48. V západním světě {, na rozdíl od východních kultur,} se vlastně

nevyskytuje prijateľná alebo {nějaká} tradičná úloha pre duchovne hľadajúciho. Neočakáva sa, že keď človek ukončí svoju bežnou činnosť na svete, tak pak, v dŕchodu, strávi zvyšok života duchovným hľadáím pravdy {, čo môže byť jiné než hľadáí duchovní pravdy, a to podľa úrovně všedního já}, k vyloučení všeho ostatního. V některých krajinách, jako například v Indii, je jako součást jejich kultury, taková cesta je tradičně přijímána jako normální vývoj. Na Západě se houževnatý duchovní student nejčastěji přidá k oddaným, podobně smýšlejícím lidem, na které se {společnost} často dívá do určité míry podezřívavě jako na odpadlíky ze společnosti, pokud nevstoupí do kláštera nebo teologického semináře.

Igor

Učitel'

.3.49. {Třeba byť ale na pozore, lebo} duchovné skupiny sú často organizácie majúce svoje vlastné úmysly. Aj tu je úskalie pre neobozretných, pretože v duchovnom svete, rovnako ako aj vo všednom svete, sa vyskytujú šarlatáni, ktorých účelom je lapiť naivných duchovných začiatočníkov, s cieľom ich ovládnutia, nadvlády, moci, peňazí, a prestíže, napríklad v tom, že majú 'veľa nasledovníkov'.

.3.50. U pravých učiteľov sa dá vidieť, že nemajú záujem o slávu, alebo mať nasledovníkov, prestíž, alebo {iné} nástrahy {moci všedného sveta}. Ak ich ociachujeme, zvyčajne ciachujú od vyšších 500viek nahor, alebo zriedkavejšie, do 700viek. Učenie, a nie učiteľ, je to, čo je dôležité. Keďže učenie vôbec nepochádza od osobnosti učiteľa, nemá zmysel robiť z neho {, z učiteľa,} modlu alebo ju {, tú jeho osobnosť,} uctievať. {Pravý učiteľ} odovzdáva informácie ako dar, pretože boli ako také prijaté. Preto nieto čo predávať, vnucovať, ovládať, alebo spoplatňovať, nakoľko informácie boli bezplatné, a boli darom od Boha. Pravá duchovná organizácia si môže účtovať nominálne poplatky na pokrytie bežných výdavkov v tom zmysle, že každý prispieva k všeobecnému dobru.

.3.51. Duchovným učiteľom prenášaný úžitok spočíva nielen v samotných slovách, ale aj vo vysokej energii vedomia, ktorá sprevádza tie slová. Učiteľova úroveň vedomia vytvára niečo, čo by sa dalo prirovnáť k nosnej vlne, ktorá sprevádza a umocňuje slová.

.3.52. Ako bolo uvedené vo výskume uskutočnenom v knihe 'Moc Oproti Sile', jeden jediný Avatár na úrovni vedomia 1000 úplne vyváži kolektívnu negatívnosť celého ľudstva. Jednotlivec na úrovni 700 vyváži negatívnosť 70 miliónov jednotlivcov pod úrovňou 200. Jeden jednotlivec na 600 vyváži desať miliónov ľudí pod 200; jeden na 500 vyváži 750 000 pod 200. Jeden jednotlivec na úrovni vedomia 300 vyváži negatívnosť 90 000 jednotlivcov pod 200.

.3.53. V súčasnej dobe {anglický originál knihy je z roku 2001} je na planéte približne dvadsaťdva svätcov, ktorí ciachujú na 700 alebo vyššie. Z nich je ich dvadsať na 800 alebo viac, z toho ich je desať na 900 alebo vyššie, a jeden svätec je nad 990. Tieto čísla sa zmenili od roku 1995, kedy bola vydaná kniha 'Moc Oproti Sile'. (Iba desať ich bolo nad 700). {Ľudské bytosti na túto planétu prichádzajú a z nej aj odchádzajú! Tak je zrejmé, že tieto počty sa nevyhnutne menia. Ak nahliadneme do ďalšieho z diel DRH, do knihy „Preklenovanie Úrovní

Vedomia“, vydanej v 2006, tak z nej v úvode do 16tej kapitoly vyčítame, že „V súčasnej dobe je na planéte {iba} šesť svätcov nad 600. Z nich traja sú medzi 600-700, jeden medzi 700-800, jeden medzi 800-900, a jeden medzi 900-1000.“} Negatívnosť celého ľudského obyvateľstva by seba samú priviedla do záhuby, keby nebolo protipôsobiaceho účinku týchto vyšších energetických polí.

.3.54. Zdalo by sa, že je niečo pravdy vo výroku, že nekonečná moc Boha sa sama prenáša nadol {na nižšie úrovne vedomia} k bytostiam na zemi, ako keby cez radu postupne zoslabovacích transformátorov. Hoci {, v absolútnych číslach,} počet ľudí na planéte, ktorí ciachujú negatívne, z ďaleka prevyšuje počet tých, ktorí ciachujú pozitívne, efektívna moc negatívnych jednotlivcov je v prirovnaní k pozitívnym veľmi malá, takže v súčasnosti, ociachovaná energia ľudstva, ako celku, je od 80tich rokov dvadsiateho storočia, {1980>}, na pozitívnej strane. Ako už bolo spomenuté, počas mnohých storočí pred rokom 1986, úroveň vedomia ľudstva sa držala na 190, a potom, dosť náhle, vyskočila na úroveň 207.

.3.55. Moc učení pôvodných Avatárov nuž teda ovplyvňuje, formuje a dáva do súvislostí význam života ľudstva v priebehu storočí a dokonca tisícročí. Ale predsa len, je veľmi poučné ociachovať úroveň vedomia {niektorého} Veľkého Učiteľa, a potom ociachovať úroveň {od neho prameniacych} skodifikovaných učení, ktoré sa potom prenášajú po stáročia. Niektoré učenia prežili takmer úplne neporušené, zatiaľ čo iné závažne schátrali. Niektoré dokonca upadli až na také nízke úrovne, že {celé jak sú}, ciachujú až pod mimoriadne kľúčovou úrovňou Pravdy {, rozumej pod Bezúhonnosťou, pod 200}, a tak vyústili do negatívnych siekt, pričom {takéto učenia} sa stávajú zdrojom konfliktov a negatívnosti vo svete. Je dobré pamätať na to, že popularita nie je príznakom pravdivosti. Nie je teda vôbec prekvapujúce, že veľká väčšina obyvateľov {na celej zemi} sa nachádza pod úrovňou 200, a že mnoho miliónov ľudí nasleduje 'náboženstvá', ktoré sú v podstate negatívne.

Honza

Co je duchovní?

.3.56. Je běžné, že lidé si mylně zaměňují „duchovní“ s „náboženským“, a dokonce s nadpřirozenými, nebo „astrálními“ sférami. Vlastně jsou v podstatě úplně odlišné, a tato zmatenost často vyúsťuje do společenských svárů a nejistoty.

.3.57. Například v Deklaraci Nezávislosti USA bylo jejími tvůrci velmi jasně uvedeno, že práva člověka vycházejí z Božskosti jejich stvoření; a tak byl ustanoven princip duchovnosti. Přitom však tuto odlišili od náboženství prohlášením, že občané mají být svobodní od nastolení jakéhokoli náboženství. Zakladatelé si byli vědomi toho, že náboženství rozděluje, a je založeno na světské moci, zatímco duchovnost spojuje a nemá světskou zastřešující organizaci, {která by vydávala její stanovy a pravidla}. {Zmíněná} Deklarace Nezávislosti, (která cejchuje na 705), uvádí, že jde o národ, jehož vláda odvozuje svou pravomoc z duchovních zásad Tvořitele, a že se má řídit duchovními principy, které vidí všechny jako sebe rovné, se spravedlností a svobodou pro všechny. Toto zřejmé stanovisko má velkou moc a nepotřebuje obranu.

.3.58. Na druhou stranu, náboženství může být sektářské a rozdělovat lidi do konfliktních skupin, s často katastrofálními důsledky pro civilizaci a pro samotný život, jak odhaluje historie. Jediná moc pravých duchovních skupin pochází jen z pravdivosti jejich učení, a {jinak tyto skupiny} nemají na zemi žádnou značnou moc, stavby, bohatství, či vládnoucí úředníky. Ve všeobecnosti, v duchovnosti jsou ústřední témata, která drží takovou skupinu pohromadě, obvykle láska, odpouštění, mír, vděčnost, děkování, laskavost, nemateriálnost, a neposuzování. Obvykle, původně má náboženství, ve své podstatě, jádro, které je duchovní, {ale} toto duchovní jádro se však noří {pod hladinu}, a {tím} se často ztratí z dohledu. Jinak by třeba válka měla malou šanci vůbec vzniknout. Duchovní pravda je tedy všeobecně pravdivá, a je bez odchylek, neměnná s dobou a místem, {tedy pravdivá kdykoliv a kdekoliv na světě, a v každém politickém režimu}. Vždy přináší mír, harmonii, shodu, lásku, soucit {soucit=...} a milosrdenství. Pravdu je možné rozpoznat podle těchto rysů. Vše ostatní je vynálezem ega.

Odezva od Charlotty: Návštěva Sedony a několik fotek z kolumbária

Ahoj Kamaráti,

prikládam zopár fotografií, ak by niekoho z nasej skupiny mal záujem vidieť, kde je pochovaný Dr. Hawkins.

Mala som možnosť stráviť spolu okolo 3 hodiny v Columbáriu.

Columbárium je otvorené každý štvrtok od 4:45 pm – 5:50 pm, su tam stolicky.

18/9 – Štvrtok – potom sa prítomní presunu do spoločenskej miestnosti ktorá je časťou St Andrews Episcopal church, Sedona a o 6pm

začína Štúdiijná skupina, väčšinou ti isti ľudia, ale tiež návštevníci Sedony, co sa zúčastnili v minulosti Dr Hawkins prednášok.

Číta sa motto skupiny.

Potom sa pozerá okolo 20 min. Dr. Hawkins prednáška na DVD

Potom každý číta 1 odstavce z knihy Reality, Subjectivity and Modern Man

Za tým, kto chce môže komentovať k textu čo sa čítal

Na zaver o 7 pm sa prečíta krátka modlitba

19/9 – Piatok – to bolo výročie smrti Dr. Hawkinse a tiež bolo otvorene, doniesli kvety a zapálili vonku kadidlo, potom sa ľudia rozišli.

Tiež Romy (dievčina, ktorá ma kľúče od Columbaria, dá sa jej

telefonovať, komunikovala som s ňou cez whatsapp) vymenila fotografiu Dr. Hawkinsa, ktorá tam bola že vraj od 2012. Som sa opýtala či mi môže dať tu „starú“ fotografiu a teda ju mam. To si veľmi vážim, mam ju teraz doma na nočnom stolíku.

25/9 – Štvrtok, Columbaarium a 1 hod so skupinou.

Veľmi sa mi v Sedoně páčilo, požadujú, aby sa v stavebníctve na budovách dodržiavali vybrane (povolene farby), ktoré ladia so skalnatým pozadím. Ludia boli veľmi relaxovaní a milí, bývala som neďaleko hlavnej cesty kade chodil každú hodinu autobus.

Prikladám zopár fotografií.

Prajem Julovi aby sa mu zlepšilo čokoľvek sa ma zlepšiť.

Natlkli nám do hlavy „Staroba/Choroba“ tak si to musíme z hlavy vytlct.

Dr. Hawkins „technika zrušenia programu (tomu čomu verím)“ = belief cancelling technique

Ja si hovorím každé ráno prvú vec keď zistím, že už nespím a som hore (to je človek stále v nízkej mozgovej vlnovej frekvencii alfa) vetu, čo je v knihe Healing and Recovery (tiež to spomínal na prednáškach)

„I am an infinite being, I am not subject to (zapchaty nos,) I am only subject to what I hold in mind. This does not apply to me, and I hereby cancel it and refuse it. I can breathe easily and effortlessly.“

„Som nekonečná bytosť, nie som podrobená (zapchatému nosu,) som podrobená len tomu, čo mám v mysli. Toto sa na mňa nevzťahuje, a týmto to ruším a odmietam. Môžem dýchať ľahko a bez námahy.“

Ale to ste už iste predebatovali a bude to niekde v Archíve.

Prajem Vám všetkým veselý deň a dobrú náladu

Gloria in Excelsis Deo,

Charlotte

PS

Rada sa zúčastňujem stretnutia zo skupinou cez zoom

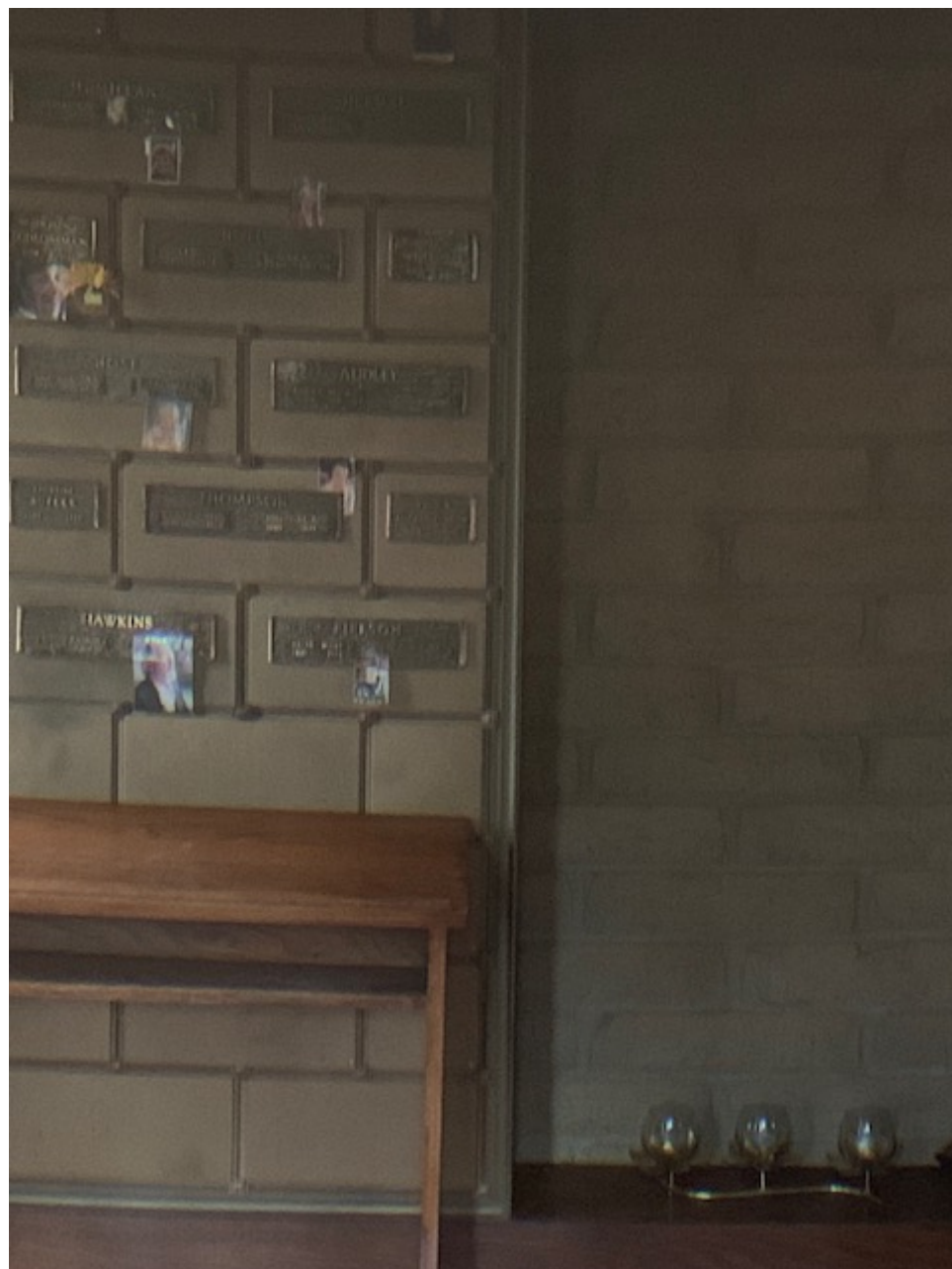
Chodím často k dcére do Sydney a tam nemám súkromie a podmienky sa zúčastniť

Niekedy sa mi nechce vstať skoro ráno a tak to je dôvod, že sa nenapájam pravidelne. Ale vždy myslím na skupinu ☐ a veľmi si vážim, že skupina existuje a je zdrojom neoceniteľných informácií v Českom/Slovenskom jazyku pre ľudí ktorých zaujíma Dr. Hawkins/

Fotky z kolumbária:

HAWKINS

DAVID RAMON
1927 - 2012

Hawkins Sedona Study Group's

Statement of Purpose

This group is aligned with and devoted to

the teachings of Dr David R Hawkins.

The intent for this group is to serve

as a vehicle of Divine Will,

as an opportunity to keep holy company,

and to support our advancement of consciousness

in service of God, the Self, and mankind.

FRANTIŠEK:

823 slov od Františka revidovaných Julem

Přátelé, děkujeme, že máme opět příležitost být ve skupině stejně zaměřených a osmózou obdarovávat naše kamarádká těla.

To nám usnadňuje si uvědomovat, že podléháme jenom tomu, co uchováváme v mysli. A tedy jak jsme si jindy řekli, na co vrháme pohledy a komentáře, tedy na to, co chceme, ale i nechceme, to potom intenzivněji chytáme. Je na nás, kolik pozornosti věnujeme vzcházejícímu obsahu. A zde je nutno říci, že my usilujeme jít směrem, kde nemáme komentáře.

Pokročilý ví, že nic není dobré ani zlé, jsou to jenom pohledy všedního já na svět, které ho dělají takým, a tyto pohledy pocházejí z nevědomosti, čili z

nedostatku duchovního vývoje nebo uvědomování. Tedy, když jsme se všemi myšlenkami v pokoji a v tichu, tak věci ve světě jsou také v pokoji a v tichu. Záleží na tom, kde libovolně uděláme čáru rozdělující dobro od zla, která definuje naši dualitu. Zde je nutné si odkrýt, že všechny názory či stanoviska jsme nakúpili od svých rodičů, sourozenců, učitelů a jiných, kteří nás vychovali, jak nejlépe uměli v této a také v předcházejících epizodách života. Upouštíme od stanovisek, co nás vede směrem k pokoji a tichu. Důvodem, proč všední já dělá věci, je zadostiučinění a zisk, ze kterých získává čili džůsuje energii. Každá emoce a pocit jsou sami o sobě jejich vlastní odměnou. Naše ego, naše všední já, náš macík, chce soustavně zakoušet, a v žádném případě nechce mít pokoj a ticho.

Jak na to?

Musí v nás existovat neotřesitelné rozhodnutí ten pokoj mít. Pak musíme vidět nevinnost ve všech a ve všem, a ta nám umožní být láskyplnými, být soucitnými, být nehodnocujícími odpouštějícími. Jediným účinným způsobem vymotání se z cirkusu světa je pokorné uznání si vlastních nedostatků a nevědomostí, které nám umožní mít ochotu vzdát se své tvrdohlavosti, čímž v sobě otevíráme prostor Duchovní Vůli Já-Bytí, tedy nekonečné, neohraničené VěčnéJá, jakkoliv to nazveme. Každý, tedy i já, dělá vždy to nejlepší, co umí a čeho je schopný. Jinak řečeno, tímto vlastně uznáváme neohraničené, nekonečné VěčnéJá, v nás i ve všech kolem nás, čili Boha, kterého pomoc se projeví tehdy, když si přiznám, že s problémy se já sám neumím vypořádat, jsem v koncích a jednoduše je vzdávám Bohu.

Nekonečné VěčnéJá nacházíme skrze jednoduchost. Vhodné je opakovat si jakoukoliv jednu opravdovou duchovní pomůcku, kterou si týdně, měsíce či i roky oddaně říkám a používám na všechno, co mne každý den potkává. Na všechno brblání myslí si preventivně říkám něco jako:

„Nuž vypočujme si, co na to ego-macík. Nech ti dobře padně, ty vykonáváš svou práci dobře, protože si tak naprogramován.“ Nakolik přirozeností ega je se do všeho šťúrat. Čili když ještě sleduji světové zprávy, vnímám je jako pohádky vytvořeny pro ty, kteří chtějí ještě zakusovat svět.

Nebo si řeknu:

„0000m“

Nebo si řeknu:

„No a čo?“ „Věci sú, jako sú.“

Nebo si řeknu:

„Vykonávám potreby prítomnosti, aniž bych si přál, aby věci byly jináč.“

Nebo si řeknu:

„Budu vědět...vidět...slyšet...poznat

Co je třeba vědět, až to bude třeba vědět“

Nebo si řeknu:

„Jsem zodpovědný za úsilí, a ne za výsledek, který pochází z tvoření a karmy, tedy je na Bohu.“

Nebo si řeknu:

„Všechn strach je mylnou představou, a já to bezpodmínečně vím, jdu skrze něj, stůj, co stůj. V absolutním, radikálním okamžiku soustavně přítomného momentu jsem vždy v bezpečí.“

Nebo si řeknu:

„Je to pravda? Je to naozaj pravda? Co mi ten pocit dělá? Jak bych se cítil bez toho pocitu? Jak bych se cítil, kdybych to viděl jinak? Mohl bych to vidět jinak? Jsem ochotný to vidět jinak? Haló, no a tedy kdy?“

Nebo si řeknu, když mi někdo něco vysvětluje:

„Je to pravda? Je to pozitivní a bezúhonné? Pozvedne mně to, když to nakoupím?“
Přece na každou myšlenku, moji i jiných, mám právo si říct: „Děkuji za pozvání, nepřijímám!“, protože neustále dávám pozor, abych v každodenním životě soustavně jednal oddaně bezúhonně.

Nebo si řeknu, když jsem něco zvorál:

„Omlouvám se, prosím odpusť mi, děkuji, mám tě v lásce.“

Opakováním výše uvedeného sami v sobě uvolňujeme prostor k zanechávání redakčních úprav a komentářů na to, co se děje kolem nás, čímž se otevíráme k možnému projevu Boží Přízně a zpřístupňujeme si postupné poznání nekonečného neohraničeného Věčné(ho)Já. Jedná se o soustavnou duchovní zamyšlenost, což vlastně může být nazváno modlitbou o Boží Přízeň, čili o přeměnu vyvolávající duchovní energii, která jakoby nabuzovala možnosti, které by nám snad jinak nepřišli na mysl v tom čase. Například o Přízeň na vzdávání našich nakúpených stanovisek, aby se situace ve vzájemném pokoji a klidu nějak rozuzlila, vykrystalizovala, či snad udrncala. Přitom dovolujeme jiným, aby byli jiní, a zároveň nedovolujeme jiným, aby měnili naše zaměření. A dospějeme k poznání, že: „Moje skutečnost je dokonalá vyrovnanost a souladná souhra.“ Tedy, karmicky se mi předkládají přesně ty životní situace, které po mém zpracování vedou ke klidu.

Závěrem ti děkujeme, Ó Pane, za tvoji Boží Přítomnost, která se projevuje jako naše existence, pokoj a ticho.

A jak Dr. Hawkins říká – Gloria in Excelsis Deo – čili Nejvyšší Sláva Bohu.

KONEC – po vyčerpání témat neoficiální části.

Bezplatné připojování se zůstává zachováno, pokud příspěvky postačují na krytí výdajů.

Družstvo Evoluce, které tyto aktivity zastřešuje, je financováno jen z darů.

Minulý týden bylo darováno 1149 Kč

Děkujeme za finanční podporu.

Nabízíme záznam celého on-line setkání:

Zvukový záznam v MP3:

<https://drive.google.com/file/d/1100f7rPN9E6q2cNh4h08SNoe43RHk1oc/view?usp=sharing>